

ברכת הלבנה

שירים של תקופת מעבר

בועז צבאן

י"ט באדר ב', תשס"ג

23 במרץ 2003

♡ ללאה ♡

תוכן ענינים

11	שערי אהבה	1
11	אורך גנוז	1.1
11	שיר סיום	1.2
12	הבטחות שהבטחת	1.3
13	אקדמות מלין	1.4
14	מלים פשוטות	1.5
15	שנות חייד	1.6
15	כיסויים	1.7
16	והיה אם תשאל המלאך	1.8
17	הגיונים	1.9
17	הבקשה האחרונה	1.10
17	רק האהבה	1.11
18	חלום יעקב	1.12
18	שושנים	1.13
19	שיר צהוב	1.14
19	איילת השחר	1.15
20	האהבה	1.16
21	האהבה (2)	1.17

21	פרידה זוטא	1.18
21	אופק	1.19
22	התיריני נא	1.20
23	אדווה	1.21
23	ערפילים	1.22
24	הבזקים	1.23
24	שולה הפנינים	1.24
25	כעין החשמל	1.25

27 שערי מלחמה 2

27	למלחמה	2.1
28	זכרונות	2.2
28	קו השיכחה	2.3
29	רסיסי לילה	2.4
30	צלילים	2.5
30	לא עוד	2.6
31	שיר לאם המתנחלת	2.7
32	משמעות	2.8

33 שערי הבנה 3

33	לב מדבר	3.1
33	שתיים שהן ארבע	3.2
34	השמיים מספרים	3.3
34	בין השמשות	3.4
34	שיר שלי, שיר שלה	3.5

35	שיר מקופל	3.6
36	תה של בין ערביים	3.7
36	חדל	3.8
36	אנוכי	3.9
37	באתי לגני	3.10
38	בגדיי החדשים	3.11
38	משפט השארית	3.12
39	שלטון הזמן	3.13
40	בבואה	3.14
40	רק עוד למד	3.15
41	יום שלהבת	3.16
42	אגדה	3.17
42	Time Salad	3.18
43	Chopinian Music	3.19

45	שערי תורה	4
45	אל־הי לך אשחר	4.1
46	כבשת הרש	4.2
48	בלדה על התפילה	4.3
50	מונה מספר	4.4
50	ואתחנן	4.5
51	פ פ פ	4.6
52	בוקר	4.7
52	האזינו	4.8
52	מתן תורה	4.9

53	ברכת הלבנה	4.10
56	שופטים	4.11
56	אמן	4.12
57	בקשו רחמים	4.13
57	ראה	4.14

59 **על השירה ועוד** **5**

59	רטבי מלים חריפים	5.1
60	זה לא אני	5.2
61	כמעט	5.3
61	גם התנינים בוכים	5.4
62	Small-Talk Poetry	5.5
63	ניצוצות הטוב	5.6

65 **תרגומים** **א**

65	מלה נהרגת (תרגום)	א.1
----	-----------	-------------------	-----

הקדמה

בספר זה אספתי יחד שירים שכתבתי. מרבית השירים נכתבו לפני מספר לא קטן של שנים (הכל יחסי), אולם למצער לא נהגתי לציין את תאריך כתיבת השיר וכעת נראה לי מאוחר להתחיל עם נוהג טוב זה. יתר על כן, סדר הופעת השירים אינו לפי סדר כתיבתם.

הספר נכתב ב $\text{L}^{\text{A}}\text{T}_{\text{E}}\text{X}$, תוך שימוש בגופן David, דבר שהתאפשר באדיבותו של מישאל סקלרץ. תוכנה זו נתנה לספר את המבנה המדעי-למראה. הקורא מוזהר כי למרות זאת, ולמרות היותי לוגיקאי בהכשרתי המתמטית, הלוגיקה השירית שלי היא זרם-תודעתית ולא דווקא עקבית. כמו-כן יש לציין, כי חלק מהשירים אינם משקפים את דעתי: לעתים קרובות אני משתעשע בכתיבה מנקודת מבט של אדם עם דעות וחוויות אחרות משלי (זאת כנראה הסיבה שנהוג להפריד בין כותב לבין האני השר).

חלק מהשירים הופיעו בכתב-העת מבוע ליצירה דתית. הפירסומים שם החלו בניצוחו של יעקב אבן-חן ז"ל (מייסד כתב-העת ועורכו הראשון), והמשיכו בניצוחם של יורשיו: נעמי רוזנברג ואחריה יהודה אייזנברג יב"ט.

את ההקדמה אני רוצה לסיים בבקשה, המופיעה בשיר הבא.

קיראו לאט

אל תשתו אותי מהר
אני רותח
גם אם בעיניכם לצנינים אהיה

גם אם לא תאבו
אשר אהיה
או תאהבו –
קיראו לאט!

פרק 1

שערי אהבה

1.1 אורך גנוז

אור מפלח רימון רקותייד
ניחוח תפוחי קפריסין מפרך
רעייתי, אורך גנוז וחומק
נפשי יצאה בדברך

1.2 שיר סיום

יגר שהדותא בינינו,
אני משביעך –
בל נעבור עוד.

אל תשאלי עוד לשמי,
שאיננו פלאי –

•

כבר עכורים בעיניי,
ברהטים מימיך –
ועינייך לא רכות.

בצאתי לקראתך,
לקראתי מצאתיך –
שערך הקצר, נערה.

שערך הקצר, בבואך
בבואתך לנגדי –
בחיי שעתך תתפוגג.

/* בחיי: שווא, פתח, צירי */

1.3 הבטחות שהבטחת

כל ההבטחות שהבטחת
אילו רק קיימת
אחת, אחת
היא לי:
לקחתני אל שדות
הטניס הנצחיים
להכות להקות

של כדורים, לפני
שאלה יפגעו בנו
תחילה.

או אז כלוא הייתי
בד' אמותיך; ששיעור
כל אחת מהן
אינסופי, אין סופי
כסופך:
אני עוד אמצא
אהבה, אה! הבה
נצאה במחול.

כל ההבטחות שהבטחת
אילו רק קיימת
אחת.

1.4 אקדמות מלין

אקדמות מלין דאהבה
כפטישים נוגעים
במיתרי הנשמה
והלב גדוש באושר –
מבקש להתפוצץ מרוב
להאיר עיניי כשמש וירח

כנשרים לפרוש ידיי שמיים
לרוץ כאיילות
ולהודות,
להודות !

אקדמות מילי דתהלים,
תילי תילים, ראי
איך הם עולים
אותנו סובבים, מעטרים
כפרפרים צבעוניים
רוטטים,
נושקים כנפיים,
כבר חצות, הקשיבי:
עורה נבל,
אעירה שחר !

שיר זה פורסם במבוע.

1.5 מלים פשוטות

אל תאמרי "אהוב אותי במלים פשוטות" –
אוהב אותך במעשים פשוטים,
ובמלים גבוהות.

1.6 שנות חייד

הנה שנות חייד – חי אני –
 הולכות ומלאות
 ואני הולך וחסר,
 שר הגעגועים לי כנושה
 * שי"ן שמאלית, שי"ן ימנית * /
 אל תשימיני כאפריים
 או כחצי המנשה
 כחותם שימיני על ליבך, ממני,
 אלף משאלות
 כבר בשל הגפן?
 שר תעתועים לי כהוזה
 * שי"ן ימנית * /
 אל תאמרי לך ברת, חוזה.

1.7 כיסויים

אתכסה במלים מאופקות למכביר,
 במסיכות אין מספר
 אך ליבי עוד ישיר לך שירים
 עד בלי די,
 עד בלי די.
 עוד אמשיד בתוכי להריק לך ברכה
 בתבניות אין מספר
 עד ייבלו שפתותיך מלומר לי

חדל!

1.8 והיה אם תשאל המלאך

והיה אם תשאל המלאך
מדוע רעית שדות אפלים
אומר לה, ראיתי
ערפילי טוהר ליבנת השקד,
שוקד אני
על דבריי לעשותם ברורים
כנוגה פנייך לבנים
מאירים

והיה אם תשאל אותי המלאך
מה שריטות ידיך נוטפים
אומר, למצוא
לך שושנים אדומים, יוקדים
יוקד לבי
על אהבתי להגישם חיים
כסומק לחייך אדומים
מטוללים

שיר זה פורסם במבוע.

1.9 הגיונים

אהבתיך במרחק שלש סטיות תקן
מן ההגיון, מצאתי את הצפון
ברך אברכך :
כתב ידך הדור זיוו
נאה כל העולם

1.10 הבקשה האחרונה

מדוע השתסה בי כלבך הנאמן
לבבו הרוחח בשמן משומן
בשיניו המבריקות מריר המן
הרשע אותי ביתר וורידיי שתת דמן
ובלבי בקשתי דועכת :
היי לי לאשה

1.11 רק האהבה

רק האהבה מרוממת אותי
אל אשליית השירה
כתרנגול כפרה –
דמי פורץ מחדרי לבי

אל השטרות המצהיבים
ובחזרה

1.12 חלום יעקב

מי יתנני סולם יעקב,
לעלות בו לתוך חלומך.

מי יתנני מטה אהרון,
לנדוד בו נבכי מחשבתך.

מי יתנני, מפי הבאר,
מי תורת השקותך.

מי ייתן דודאי ראובן,
לפייס התנגדות דעתך.

1.13 שושנים

אינך רואה את השושנים,
שאני שולח לך שלמות –
בין השורות;
את רוצה אותן אמיתיות.
קטועות.

את לא תירדמי לפני שאתעורר
מהזיות הבדים : אינני
משורר.

1.14 שיר צהוב

כשטיפות של אבק זולגות
על מצחי היבש
כשבשפתיי הסדוקות
להוציאך מאין אבקש
אלך לי אל גבעת הלבונה
ואעמוד דומם

מתעורר לפני שהשמש יודעת
שצריך לזרוח
מתנהל בעצלתיים בין קולות
רוטטים
ורוח המדבר לוחשת ביובש על פניי
את שמך –
איידך?

1.15 איילת השחר

הבוקר קר
ואני לא אגע בבשר
האווז
אתן לנוצותיו
לשוטט בכר
כדי שיוכל לפרוש כנפיו
לתוך חלום חדש שלך.

שמש חדשה תזרח
באור חיוור של זיו פניך
וקריאת התרנגול,
שכבר מזמן נדמה,
תחזיר את נשמתך, לאט,
לעולמי.

1.16 האהבה

האהבה היא כמו דוכן בשוק,
מציע מרכולתו,
בתוך ים של דוכנים
אחרים.

ולפעמים –
יבוא פקח העירייה
ויפרקו.

1.17 האהבה (2)

האהבה היא ציפור
בלי גוזלים
את בניה תיקח לך
ואותה תשלח

1.18 פרידה זוטא

להפרד ממך
זה כמו להתעורר
והנה
כף ידי –
הקמוצה בחזקה –
ריקה!

1.19 אופק

נחתתי על הכביש
במשק כנפיים
מונע במנוע
של שתי פעימות
ליבך.

בקצה המסלול,
מקושט בתכלת,
עמד האופק
ותיעתע בי.

1.20 התיריני נא

התיריני נא מן הירוק ירוק הזה
כדי שאוכל לתת לך
את שושנת הקטיפה
השחורה
שהיו מניחים עליי אלמלי כן.

אני עף עם השחף האחרון
האם תבואי איתי
אל ארץ לא מובטחת
בה לא צריך עלים של זית
כדי לדעת שקלו המים.

שם תחבשי ייסורי
ומחץ מכתני תרפאי
מבין עפאים ישא הדרור קולו
בדברי מליצתי
ינעים זמנך.

1.21 אדווה

רגשותיי
הם נחשולים, רוגשים,
גועשים, מתגוששים
בים תוכי
ואל חופך –
תגיע רק אדווה.

1.22 ערפילים

והיה אם אדבר בך
שכבה של דוק תכסה
את עיניי
ודמותך תתערפל

שערך הזהוב אז יעיר
את איילת השחר
ופעמוני קולך יצטרפו
לשירת התרנגולים

מבטך הצלול יפכה לו
בחרש במורד הנהר
חלוקי נחל ילבישוך
ודמותך תתפוגג

והיה אם אדבר בך
והנה חלום

1.23 הבזקים

תני לי להכוות
מהבזקי מוחך
תני לי להקוות
ביישוב דעתך
הרשי לי לקוות
שעוד ישנך
הרשי לי לכבות
את כאבך

1.24 שולה הפנינים

אני היליד שולה הפנינים
מקרקעות ימים אל מקום מבטחים
אקח אותך ממירוץ החיים
אחזירך לימים שהיו לפני
אניחך על מצע של קטיפה מהודרת
אצפינך פן תהיי לזרים מאכלת

כזוהר יקוד פנייך שומר-את
חכמתך שהיא לראשך עטרת

1.25 כעין החשמל

מראך כעין החשמל מתוך האש
עינייך ברקים
צחוק זיקוקין דינורייך
מציף את חדרי לבי

יפיך כלבנת הספיר לטוהר
נתגאו בך מלאכי עליון
ברוך שככה לו בעולמו
אודה לו שככה לי בעולמי

פרק 2

שערי מלחמה

2.1 למלחמה

למלחמה –
שיר שבח.

מה נפלאו דרכיך,
מה רבה עצמתך.
היאך תכלי את בוניך,
היאך תהרגי את יוצרך.

את שבראך איש בצלם,
את, שנבנית על שנאה,
מדוע תחיי, אם חייך במוות ?
מדוע תזכי שיר הלל תפארה ?

למלחמה –
שיר שבח.

2.2 זכרונות

את מזכירה את החורף
ואני – אותך
והקיץ מזכיר אותי
בין שמש לירח
כאשר האור – רך.

גם הארץ תזכרני
כשאני – אותך
בין מוקש לחבצלת
ומולי – מלאך.

2.3 קו השיכחה

הרחק מעבר לקו השיכחה
אתם תחיו עם מה שאנחנו
לא זוכרים ששכחנו.
כולנו נחזור לבתים לבדים.
גם אתם.

הרחק מעבר לקו הדמעה
אתם תבכו את מה שאנחנו
כבר מזמן התרגלנו.
התחיינה העצמות האלה?

שיר זה מוקדש למשפחות שיקירהם נרצחו בפיגועי טרור.

2.4 רסיסי לילה

שערך נמלא טל
קסדתך – רסיסי לילה
אוויר הבוקר הקר
מלטף את מי הנהר הצלולים
ואתה בוהה במבט שקוף

הרובה לצידך
ימינך תחבקנו
ושמאלך נוטפת מור

חברידך אינם
אותם נשא האור
ואתה אחת דינך
לחיות

שיר זה פורסם במבוע.

2.5 צלילים

ראיתי את נקישת המתכת
של חיכוך הסכין
במזלג,
של שקשוק הרובה
ושל פגיעת המעדר
באבן.

2.6 לא עוד

לא עוד.
מחר, שמש חדשה תזרח,
וביום שאחריו.
תלתלי גדר שחורים
יסתירו את לובן פנייך
ועינייך החומות
בוהות
אל תיראי, הביני!
החושך לא יאיר דרכך
לו אהבתי לך כמרחבי רקיע,
הן כפות ידי קטנות

ביום שאחריו,
ולמחרת, שדות ירוקים,
אדומים, לבנים ושחורים יצחקו
"לא, עוד!"

2.7 שיר לאם המתנחלת

ציונה לא תשאלי
לשלוש בנייך ואסוריך
כולם לקח החוק
במשחקי מליו

קול ברמה נשמע
שאגתו העזה של אריה יהודה
לא ינום
שומרנו הנאמן

לכי לך
אל ארץ לא זרועה
שממותיה הפריחי
בדמעתך המלוחה

יש תקווה לאחריתך
לא ישובו הם לגבולם
כי אם לסורם

וקאה הארץ אותם

2.8 משמעות

אל תחשוב,
אינך קיים.
אנו נעקור אותך
מתוך ליבך.

ראה,
עיוור הינך;
ואילו אנו
מיטיבים רעות

*/ הערה: קמץ, חולם *

רבות מחשבות בליבנו,
רעות בשדותינו נמאס.
אפילו בכך אשפים אנו,
בתוכנו נזעק: חמס!

*/ הערה: שווא, חולם *

פרק 3

שערי הבנה

3.1 לב מדבר

בלב מדבר ירוק הנחתי תרמילי
תקעתי יתד: בית, אשה וילדים
אשא תפלה, הגיע זמן מנחה:
עננו.

3.2 שתיים שהן ארבע

בזמנים שהכל זה כזה וכאילו
אוצר מילותיי עני, כזה
כאילו פורש ידיי ולוקח,
נוטל מבעל הבית ויוצא

3.3 השמיים מספרים

השמיים מספרים בשמש רותחת
הרקיע מגיד כנחושת קלל
איך הארץ יובשת כתנור של עכנאי
אליהו וחוני וחרמות בן שטח

3.4 בין השמשות

בתכלת פתיליי שמיים קודרים
יערפו מטר
לא אתור אחרי עיניי
הנוזלות טל

שערים נבקעים
בקולות ברקים
ודממתי דקה

3.5 שיר שלי, שיר שלה

משחקים אינטלקטואליים במקסמי שוא
אחיזת עיניים
על תכסיס מדומה מייד אני שב

ומשלה כפליים
 הפנקס מקודמו ממוחזר במחושב
 ועמיד במים
 בדיוק כמו אז מדבר כאן עכשיו
 במתק שפתיים

 והיא מתייסרת בנפתולי החיים
 נופלת אפיים
 אגלי זיעה על מצחה־אם
 ניצבה בינתיים
 על עצים כרותים חורטת בענפים לחים
 ובדם הידיים
 ומהיגון האינסופי עולה ניגון האחים
 חזק שבעתיים

3.6 שיר מקופל

אמרתי, הבו בניס, הבו
 נשמות צדיקים חיים ישאו תפלה:
 יאמרו שבחים

בואו עימי ונלך לבית מקדשו
 ונאמר, אשרי יודעי נצח.
 עניים באנו ולמוצא דברו הוחלנו
 זמרו ושירו לנותן תורתנו הקדושה.

3.7 תה של בין ערביים

לשמוע את צליל נקישות הכפית
בכוס התה
לחוש את האקראיות המזדמנת
במקצב המתנגן
לראות את המערבולות
זורמות בנחת
את השקית סובבת ברכות
מבלי להתנגד
ולטבוע בתוך ים
של שלווה

שיר זה פורסם במבוע.

3.8 חדל

דמיתי בעיניכם כחגב בעיני.
יכולתי לשנות, אך לא אמרתי – חדל
!

3.9 אנוכי

שפתיי מחייכות,
אך עיניי, מבעד לעדשות המגע,
חומות.

מלבר אני שמח,
אך זיק ממהותי, ממורשתי,
עצוב.

הניצוץ הוא אושר רגע,
אך תוכו שריר, קיים,
לעד.

3.10 באתי לגני

באתי לגני,
מצאתיהו שומם.
אריתי מורי,
מצאתיהו תפל.

הארעה, משום כך,
בשדותיכם, זרים?
האראה, משום כך,
חזיונות אחריים?

שיר זה פורסם במבוע.

3.11 בגדיי החדשים

בגדיי הקלים כבדים עליי,
גדולים מנשוא.
חיי הקלים קשים עליי,
גדולים מחיות.

החזירוני, רעיי,
את בגדיי הישנים.
החזירו, ידידי,
את חיי הקודמים!

שיר זה פורסם במבוע.

3.12 משפט השארית

השארתם אותי כמו כלי
מלא ציפיות,
בלי ספל למזוג בו
מתכני הרוח.

הקנקן רחוק ממני –
לא אוכל להביט לתוכו.
שתו לאט,
עד שאהיה הרחק מכאן.

3.13 שלטון הזמן

”עבדי זמן – עבדי עבדים הם”
(”עבדי זמן”/”ריה”ל)

מי ירדוף אחריו
ולא ישיגנו
יחפש את אשר
מתרחק לאיטו –
תיק
תוק.

הבל הבלים
הבט וראה
הנחלים זורמים
הים לא מתמלא –
תיק
תוק.

במחול מטורף
משטה הוא בנצח
חפש אותו, חפש
רק דבר אחד בטוח –
תיק
תוק.

הוא מקדים בבואו

לא הספקת לנוח
ותיראהו
נוטל ממך הרוח –
תיק
תוק.

3.14 בבואה

אינני בינותיכם
אני רק בבואה
של בבואה דבבואה

אינכם כובלים אותי
בחרצובות אהבתכם
אינני כאן

3.15 רק עוד למד

רק עוד למייד שירים –
לי לכתבם
כדי שיתמלא ספר שיריי
געגועים לשירים של פעם
עת היה קולמוסי צווח בין השורות

על אהבות נכזבות
ואמונות איתנות

רק עוד למד שירים
לבניך ולבני בניך, עד עולם
ועוד שישה –
לו היו נכתבים מעצמם

3.16 יום שלהבת

כמיתר דרוך ביום שלהבת
ניצב מולך אני העבד
ואתה אדון האדונים.

על כפך שמימה תישאני
והגם שלא ראוי הנני
איך אשא פנים?

בערפול חושיי "שיבה!" קראתי
כנרדם אני,
נים ולא נים.

אל תעזבני רגע
פן אאבדך רגעיים
אל התוהו ואין אונים.

3.17 אגדה

פעם היו לי
כיפה אדומה, וזאב שרצה
מעל ראשי להסירה.
והיום יש לי רק אגדות;
סיפורי בדים.

3.18 Time Salad

“Oh, thou joker from the box

Let me taste new paradox“

Take your time,

Cut it into small pieces;

Chew them slowly.

The smaller the pieces,

The longer you chew them;

Feel the taste of eternity.

*This poem was published in **The Muse**.*

3.19 Chopinian Music

Surrounding my ears with
Chopinian ergodic music
So infinitely expanding
The graph of my love
To you, to mankind.
From fearness of the far
You shalt shout, shy,
“Oh my onthologically parallel,
Where art thou?”.

פרק 4

שערי תורה

4.1 אל־הי לך אשחר

אל־הי, לך אשחר בעודי : / * אשחר : אלף סגולה, שין ימנית

בשווא נח * /

דברים לקחתי,

ונשמתי –

נגדך נאלמה. / * נאלמה : סגול, חטף סגול, קמץ קמץ * /

נפתולי, ערסי אשחה בדמעתי :

ובכל מכאובי,

רוממותך –

ארוכתי שמה.

עוללך קורא לך, אל־הי :

לשועתי ותפילתי הושיעה
יפה יומי, ורוב נוחם השפיעה
למר בכיי העלה ארוכה –
הלילה.

4.2 כבשת הרש

למה נפלו פניך, דוד מלכי?
מדוע זה עטית אבל נהי ובכי?
את כבשת הרש לקחתי, הו עבדי
הכבשה שלו היתה כבן יחידי

הן חידות יאמרו שפתיך, דוד מלכי!
הסבר נא לי דבריך, הוציאני ממבוכי.
ואותו שלחתי אל התופת, הו עבדי
בדרכו, עליו אמרתי הספדי

מדוע זה תלאני, דוד מלכי?
דבר נא ותרגיע את מוחי.
הן אשתו יפה, בת שבע, הו עבדי
עליה יחוויר כל תכשיט ועדי

התדבר על החתי, דוד מלכי?
טוב כי מת בלא עתו, לפני קנחי
את דמו על הארץ מידי

ואדע זאת רק אני לבדי

הן שיכור היה כלוט, דוד מלכי
וזכויות בו לא מצאתי, מדי הפכי
את עוונותיו במחשבותי, עד סלדי
ואיקץ בו בכל מאודי

הגם אתה ידעת, עבד כי
בכל לילה, מדי שפכי
את נפשי – שמעתיה בוכה, הו עבדי
למה שהוא עשה לה את עדי / * עדי : צירה, חיריק */

ומתי זאת הבנת, דוד מלכי?
מתי ידעת את אדע אנוכי?
בהסקיפי מגג ארמוני, הו עבדי
את החבורות ראיתי, במרומים סהדי

צא וזעק זאת ברחובות, דוד מלכי,
על כי משום כך עשית לו הכי!
ומי יורה תשובה לישראל, הו עבדי?
מוטב הוא השותק לדידי

ומתי תודיע זאת, דוד מלכי?
ומי יאמר להם, למנוחייכי?
בני הגואל יאמר, הו עבדי
זה אשר יבא תחת ילדי

4.3 בלדה על התפילה

כשהגעת הביתה,
אל בית הכנסת הישן במקום,
שבו רחובות ילדותך נפגשים וגם נפרדים,
עטית לבוש של אנשי מערב
אך בכיסך היתה כיפה.

אז את הכיפה על ראשך הנחת
גם אם ברישול מה
נדמה היה ששם היתה
זה שלשת אלפים שנה.

כשהזמנתיך פנימה, תמהני, ביקשת
את זו הטלית הישנה,
שבימי ילדותך עיניך אליה נשאת
והיום היא שם, בפינה.

לך הערתי, כשבה התעטפת,
הן זמן תפילה חלף, עבר,
ואתה בשלך אל ארון הספרים פנית
נטלת סידור תפילה מהוה, מאובק.

אל השמים ידיך נשאת
בקול תפילה זכה, ענוגה,
ריחות של קטורת מילאו
את חלל העזרה.

קמטים נחרשו בפניך הצעירות,
וצבען כהה, לפתע
הבחנתי כי זקנד שאיננו
הפך לבן.

שברי נגינה מני קדם,
החלו מלויים שירתך,
צלילים עתיקים, קסומים,
וכל העם רואים את הקולות.

כל השנים שרבצו על כתפיד
עברו לנגד עיני
בדבקות תפילתך הרגשתי לפתע
כי הינני חלק ממך.

מחנות מחנות, יצאנו יחד
מארץ מצרים אל הארץ אשר
עיני אלוקיך בה,
וממלה למלה חזרנו אחור –
ונשוב להיות אחד.

ומאז, מדי לכתתי הביתה,
אל בית הכנסת הישן במקום,
שבו רחובות ילדותי נפגשים וגם נפרדים
מחכה אני לך שתופיע
ובכיסוי – כיפה.

שיר זה פורסם במבוע.

4.4 מונה מספר

ארבע אותיות בשורה מסודרים
צרוף צרוף נספרים
במידות העגולות לו מופעים תדירים
מחציתו בים של שלמה פרים
גם שבטי ישראל בחציו מתפארים
וחדשי השנה את הנותר סוגרים
במגפת בן סלוא לאלפים נפטרים
לו תלמידי עקיבא זה בזה נזהרים
בתנ"ך כך נמצא מנין הספרים
"ויהי ערב ויהי בקר" שעות נסתרים
מצא בני אותו וחכמתך ירים
והוא רק מספר בין מספרים

4.5 ואתחנן

ואתחנן אל ה'
בעת ההיא, וגם אחר כך
כך: מה בצע בדם
נפשי; הנאכל כשחת

קח : את חטאיי מעלי
 לפני שארבוץ תחת משאי
 כך : ולא אוכל קום.
 הסר את הלוט מעיני,
 קח : את ערפילי הענן למקומם
 הראני את האחדות
 כח.

4.6 פ פ פ

את סובבת סביבי
 ואני סביבך
 פרשה –
 ועוד פרשה
 ונשמח, נא, ביחד
 בכל שנה ושנה –
 תהיי בעיני כביום
 היכנסך לחופה
 צרופה, תמימה,
 משיבת נפש :
 אלך אחרייך עוד שלשת
 אלפים ושלוש מאות
 שנה.

4.7 בוקר

שבע כריכות של זהב
רחמים של כסף
ותפילה של נחושת
שזורים יחדיו בשרשרת פלטינה
והחידה היחידה
עודנה

4.8 האזינו

חלילה : לעזוב מקור מים
כשהבורות הזרים נשברים
ואין מטר, ומחר
אבדנו ואבדנו
ואין מזור, בלתי אם
שב האדם,
וחוזר –

4.9 מתן תורה

ביום הזה, היית לי אחרת
 בבגדים ורודים, ברודים,
 תמלאי אשישות ברסיסי לילה,
 ניצוצות קדושה.

ניחוח תפוחי בית המדרש
 המסוכרים
 מתמעט והולך בין קירות החדר

ש ב ר י ר י
 ב ר י ר י
 ר י ר י
 י ר י
 ר י
 י

4.10 ברכת הלבנה

איש אחד חכם
 אמר לי פעם
 שהלבנה לא מתמלאת,
 אלא אנחנו.

מדי חודש בחדשו
 יוצאים להקבילה

חגים כשיכורים
אחוזי תזזית
מרקדים כנגדה ואין יכולים
ליגע בה.

כורתים ברית קדם
עם אבותינו
ועם אביהם
דוד מלך ישראל
חי וקיים.

אמר לי, אף פעם
החודש לא מתעבר
אלא אנחנו.

מה ילד יום,
והיא נעה במחוגה.
אין מזל לישראל,
אך מליצים יש.
מיכאל, גבריאל
ומטטרון שבו שם א-ל.

מה אנו, מה חיינו
הבמשקה אשכולים
סודנו? נשים
תפלתנו מעשה חושב

זהב, תכלת וארגמן
תולעת שני ושש
משזר.

המתיק והוסיף, זה הסוד
כמוס עימדי: והיה
אור הלבנה כאור החמה
ואור החמה – שבעים ושבעה
יוקם.

צבת בצבת נוצרת
ואנחנו – בצלם.
צו לצו, צו לצו,
קו לקו, קו לקו,
זעיר פה זעיר שם
מרצדים עם צללי הלבנה.

אראלי מעלה עומדים
משתאים, מה להם,
חומר ברוח, שמא רוח בחומר,
שחודש אף חודש
מקבילים פני אביהם.

טבור אגן הסהר, נא אל יחסר המזג.

4.11 שופטים

שופטים לנו הרבה
ואף לא סניגור אחד
גם רוצח יהודים כארבה
מגזר דינם לא יפחד

לא ידעו, הן לו יבינו
ופני רשעים ישאו סלה
כל מוסדי ארץ בחשכה יתהלכו
ואנו אותם נמשילה

אם עלינו נגזר זה הסבל
מדוע יספקו זו התאוה ?
אם כגויים שופטים הם להבל
שופטינו כבראשונה השיבה!

4.12 אמן

אמן – ראשי תיבות
אמן נצח,
מהדהד והולך
עד אחרית, אמן
נצח, נצח, נצח ...

4.13 בקשו רחמים

בקשו עלי רחמים, איתני הטבע
 בקשו – שמיים מתוחים
 דירשו מלים בטובתי, מרומי ההרים
 התקהלו לצדי רוחות ונשיאים

 בכו עליי, גשמי עתים, בקשו רחמים
 חירגו ממסילותיכם, שמש ירח וכוכבים
 זכו אותי, ברקים ורעמים
 עימדו לצדי, לילות וימים

 ואם לא אביתם, מפלי מים רבים
 כי גם עליכם רבו קיטרוגים
 אפנה אל אבינו, אדון האדונים:
 אבינו, השיבנו אליך ברחמים!

4.14 ראה

ביחיד פתחת, אליי פנית
 האמנם חציי זכאי?
 לפנינו אותה הנחת
 ברכה עד בלי די

 הקללה – לא לנו נתת

לנינו נמצאת היא, ודאי
משמך – הן אותה ריחקת
ולנו קראת בניי

פרק 5

על השירה ועוד

5.1 רטבי מלים חריפים

רטבי מלים חריפים,
חמים, מבעבעים
מעבירים אותי למחוזות
רחוקים, עתיקים

נדרתי בהם בזהירות מחושבת
לגעת
פן אאבד עצמי –

לדעת!
כאש בגרוני ניחרים
המלים

הלעיטוני רטבים אדומים,
אדומים
בשכרון מעמקי המלים
לא אדע
אם בכור הנני, או –
רטבים,
הבו עוד רטבים !

5.2 זה לא אני

זה לא אני
זה גם אתם
שמתחבאים בין השורות –
ונשיאים ורוחות

קחו אותי
לבתיכם
פן אחדל מלהיות –
ולפינות החמות

שחקו איתי
במיליכם
והסירו את הקליפות –
ובמזמורי התודות

5.3 כמעט

”הרף מזה, הרף!”
(הרף/פ. קפקא)

ניסיתי לדחוס את הצער
לעובי
שבעים וחמש אלפיות

ניסיתי לתחם הכאב
לארכו
של עלה ממוצע

ניסיתי למסור יסורי
לרוחב
שקבעה מכונה אטומה

ולא מצאתי מזור לפצעיי
בזמן
שהקציב לי שעון חיצוני

5.4 גם התנינים בוכים

גם התנינים בוכים
לפעמים.
ויש ועורם הקשה

מתרכז,
וממולא בשטרות של
כזב.

שערי דמעתכם, יקיריי
טרם ננעלו;
אל יכבד לבבכם.
אם לבכם יתרכז
אדאג למלאו
אהבה.

5.5 Small-Talk Poetry

ימינה בכפר הירוק
רמזור. – לצומת ראשונים
לפנות ימינה,
ברמזור השני שמאלה.

רחוב אוסישקין.
ממשיך ישר עד לכיכר.
חוצה הכיכר וממשיך ישר.
פניה שניה שמאלה –
רחוב געתון.
בית ראשון מצד ימין.
שער לבן.

5.6 ניצוצות הטוב

מצא את ניצוצות הטוב
וטפחם –
עד שיהיו לשלהבת,
אש אוכלה,
אמר לי אבי, והוסיף

רק הישמר לך, פן
לא תדע טוב ורע,
ותגן על ניצוץ של רשעה.

אז לא לאורו תתחמם,
כי אם, אז אותך יכלה
והיית למזונו,
תשמש – לבעירתו.

מצא את הטוב
שבכל אדם, וטפחו
עד שיהיה לך רע
אשריך!

שכנו בליבך
ושכון בליבו
הוא זה שיקרא
את שיריך.

נספח א

תרגומים

א.1 מלה נהרגת (תרגום)

השיר הבא נכתב על ידי אמילי דיקינסון.

A WORD is dead

When it is said,

Some say.

I say it just

Begins to live

That day.

להלן תרגומי.

מלה נהרגת
כשהיא נאמרת,
כך אומרות הבריות.
אני אומר
שברגע הזה
היא מתחילה לחיות.